
[95-3-RE](#)

95-3-RE

Número de registre: 50-1995. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 13 DE NOVEMBRE DE 1995

BOPA núm. 68, del 17 de novembre de 1995

En nom del Poble Andorrà,

El Tribunal Constitucional,

Atès l'escrit registrat al Tribunal Constitucional, el dia 30 d'octubre de 1995, pel Sr. Albert Llovera Massana, major d'edat, de nacionalitat andorrana, casat, amb domicili a Andorra la Vella, av. Meritxell núm. 30, mitjançant el qual interposa, en aplicació de l'article 38 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, un recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió del Tribunal Constitucional del dia 20 d'octubre de 1995,

Vista la Constitució i especialment els articles 10 i 23,

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i especialment l'article 38 i el títol IV, capítol sisè que regula el recurs d'empara,

Vist l'aute precitat del Tribunal Constitucional del dia 20 d'octubre de 1995,

Escoltat el magistrat ponent, Sr. Miguel Angel Aparicio Pérez,

Considerant que

Al marge que la signant del recurs de súplica no consta en data d'avui com a advocada en exercici inscrita en el Col·legi d'Advocats d'Andorra, fet que no li permet exercir la postulació i la defensa del recurrent, les al·legacions adduïdes pel recurrent en súplica es fonamenten essencialment a entendre que aquest Tribunal, endemés de no conèixer o no interpretar de manera correcta la Llei qualificada que regula el seu funcionament, no ha admès el recurs d'empara en no tenir en compte que no només es considerava vulnerat l'article 10.1 de la Constitució que reconeix el dret a la jurisdicció, sinó també l'article 23 de la mateixa, relatiu al dret de petició. La conseqüència que extreu el mencionat recurrent, i en què fonamenta la seva pretensió, és que el recurs hauria hagut de ser admès per una presumpta vulneració del dret fonamental de petició i sembla, encara que del text de l'escrit no es dedueix amb claredat que es renuncia a la pretensió de la vulneració del dret a la jurisdicció. En qualsevol cas, la pretensió final del recurs de súplica és que s'admeti a tràmit el recurs d'empara referit.

Considerant que

En relació amb la pretesa vulneració de l'article 10.1 de la Constitució, el recurs de súplica no introdueix raonaments o causes diferents que puguin modificar el criteri d'aquest Tribunal i que van fonamentar el precedent aute d'inadmissió. Com assenyala l'article 3.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el Tribunal es troba sotmès únicament a la Constitució i a l'esmentada Llei. És obvi, per tant, que únicament pot realitzar les seves actuacions i desenvolupar els corresponents procediments en el marc d'allò que li ordena la norma fonamental, per un costat, i la seva Llei qualificada per l'altre. I, en aquest punt, l'article 94.2 d'aquesta darrera exigeix amb absoluta claredat la intervenció del Ministeri Fiscal perquè sigui ell mateix qui interposi l'acció d'empara davant de les preteses violacions del dret a la jurisdicció que l'article 10.1 de la Constitució reconeix. Això no va succeir així i, en conseqüència, aquest Tribunal actuaria de manera arbitrària si tramités un recurs en què, essent facultat del Ministeri Fiscal la interposició de la corresponent acció, no respectés els preceptes que regulen el procediment. Aquesta fou la motivació per la qual es va sol·licitar el pronunciament del Ministeri Fiscal. Efectuat aquest de forma negativa, aquest Tribunal va aplicar la normativa vigent i, en conseqüència, no va admetre a tràmit la demanda de recurs d'empara.

Considerant que

Potser ofereix menys dificultats l'al·legació en súplica referent al dret de petició. L'article 23 de la Constitució el regula, efectivament, com un dret fonamental. Però com un dret fonamental que ha de ser configurat per la Llei, tant en la seva forma com en els seus efectes. I al marge que pugui existir una llacuna en aquesta regulació, qüestió sobre la qual aquest Tribunal no pot pronunciar-se, el cert és que el recurrent no només el va exercir amb tota plenitud sinó que, endemés, com a resultat del dit exercici va tornar a accedir a la jurisdicció ordinària fins a culminar tot el procediment amb l'última sentència del Tribunal Superior de Justícia que va constituir l'autèntic objecte del recurs d'empara que va intentar en el seu dia. Dit amb altres termes: el recurrent no podia, sota cap perspectiva jurídica, al·legar en el seu cas concret que una cosa és el dret de petició i una altra cosa distinta el dret a la jurisdicció. Havent exercit el segon com a conseqüència del primer, el procediment a seguir davant aquest Tribunal s'havia de substanciar exclusivament mitjançant la invocació del dret a la jurisdicció, ja que fou aquesta, en les seves diverses instàncies, qui es va pronunciar sobre l'exercici i, en definitiva, sobre la seva protecció mitjançant l'aplicació de l'ordenament jurídic. D'altra banda, el recurs d'empara en el nostre ordenament, com assenyalen expressament els articles 86 i 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es planteja sempre davant d'una sentència desestimatòria de la jurisdicció ordinària, a excepció del supòsit que es pugui plantejar en relació amb disposicions, resolucions o actes del Consell General.

Considerant que

No es pot entrar a valorar si s'ha vulnerat o limitat el dret de petició sinó, de forma exclusiva, analitzar si una determinada sentència (en el present supòsit del Tribunal Superior de la Justícia) ha deixat de protegir aquest dret de petició violant així el mateix dret a la jurisdicció. Però, com que per invocar aquest darrer, es requereix la intervenció obligatòria del Ministeri Fiscal i aquest s'ha pronunciat de forma negativa, hem de concloure que la pretensió del recurrent en aquest recurs de súplica no es troba fonamentada en dret i, en conseqüència, ha de ser rebutjada.

D'acord amb l'exposició precedent, el Tribunal Constitucional

DECIDEIX :

Primer

No admetre la pretensió continguda en el recurs de súplica registrat al Tribunal Constitucional pel Sr. Albert Llovera Massana i declarar concloses les seves actuacions en la present causa.

Segon

Notificar el present aute al Sr. Albert Llovera Massana, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, al cap de Govern i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia tretze de novembre de mil nou-cents noranta-cinc.

Joan Josep López Burniol François Luchaire

President

Vice-president

Miquel Angel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

Magistrat

Magistrat